

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada
29. marta
Maksā 3 kop.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 97 (5946)
OTRDIEN.
1959. gada 15. augustā

● Kolhozā «Nākotne» sākusies līnu plūksana. Otrajā iecirknī ar līnu kombainu strādā Andris Znotiņš. Viņam palīgā devies Pēteris Soldotenoks. Pirmais lauks (25 hektāru platībā), kurā devās vīri, bija Kažos. Darbs visumā sokas.

Protams, tas ir tikai darbu sākums. Vēl visa sezona priekšā. Cerēsim, ka Andris Znotiņš un Pēteris Soldotenoks šovasar būs līdzvērtīgi sāncenši rajona labākajiem līnu plūcējiem.

● ATTĒLĀ: līnu kombainieris Andris Znotiņš (no labās) un viņa palīgs Pēteris Soldotenoks.

J. ZANDES foto

Ik dienas — 5000 broileru

1250 tonnas — tik daudz broileru šogad valstij jāpiegādā kolhozam «Galēni». Kāds ir līdzšinējais devums?

— Septiņos mēnešos nodotas 567 tonnas putnu, — pastāstīja saimniecības galvenā zootehniķe V. Bruzguļe. — Ziemā trūka barības, novietnes stāvēja pustukšas, tādēļ arī atpalcība. Bet pašlaik ir normāli. Aizpildītas visas 11 novietnes: tajās atrodas pāri par 180 tūkstošiem nobarojamo putnu. Līdz gada beigām iecerēs istenosim.

Ik dienas uz Daugavpils gaļas kombinātu no kolhoza «Galēni» aizved 5000 broileru. Katra svārs — vidēji 1,780 kilogrami, vairāk nekā plānots.

J. AIZKALNS

Pārskats

par labības novākšanu rajona saimniecībās līdz šī gada 14. augustam (pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Novākts grauds, augu (%)	Iekulits graudu (cent/ha)
«Sarkanais Oktobris»	87	40,7
Kirova	81	26,2
Dzeržinska	78	29,9
«Dzintars»	77	24,0
«Galēni»	75	31,8
Rudzātu p. s.	75	24,0
«Rožupe»	73	27,0
«Sarkanā ausma»	69	36,0
«Vārkava»	63	28,3
«Zelta vārpa»	59	28,5
Lenina	58	28,1
Raina	58	25,7
Suvorova	56	21,9
«Nākotne»	55	32,2
«Jersika»	55	33,0
Aglonas p. s.	55	19,1
«Sīlukalns»	55	27,9
Rušonas p. s.	50	20,2
K. Marksa	42	27,2
«Dubna»	41	24,0
«Ezerciems»	38	20,0
RAJONĀ	63	28,1

Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnums

Pārbūves ideoloģiskā platforma, starpnacionālo attiecību problēmas, partijas loma politiskās un ekonomiskās reformas realizēšanā, kā arī daudzi citi jautājumi tika aplūkoti diskusijā, kas izvērsās Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnumā 10. un 11. augustā.

Vērienīgais uzdevums — izstrādāt rīcības programmu, kas realizējama pārbūves padziļināšanās apstākļos, — prasīja arī neparastu reglamentu: pēc divām darba dienām tika pasludināts pārtraukums apmēram uz divām nedēļām. Sajā laikā plēnumā ievēlētā komisija uz alternatīvo platformu pamata apkopos visas izteiktās piezīmes un priekšlikumus.

Plēnuma dalībnieki, kopumā orientēdamies uz nepieciešamību palielināt Latvijas Komunistiskās partijas patstāvību, grozīt tās darba stilu un metodes, plaši apsprieda šī mērķa sasniegšanas ceļus. Komisijai jāatrod kopsaucējs diskusijā izteiktajiem atzinumiem. Uz šī pamata izstrādātā konkrētā rīcības programma tiks apspriesta plēnuma sēdē pēc pārtraukuma. Taču tādus kardinālus jautājumus kā Latvijas Komunistiskās partijas statuss, tās jaunie statūti un programma, par kuriem arī bija runa plēnumā, tika nolemts iesniegt Latvijas Komunistiskās partijas kongresam.

LATINFORM

Kaimiņrepublikās

Lietuva: groži zemnieku rokās

Lietuvas Ministru Padome likvidējusi Valsts agrorūpniecisko komiteju — birokrātijas bastionu, kas kā smaga nasta gūlās uz zemkopju pleciem. Tās vietā izveidota Lauksaimniecības ministrija ar nelielu aparātu. Tā neiejausies saimniecību ražošanas jautājumos, bet nodarbošies ar perspektīvās plānošanas problēmām, ieviesīs ražošanā zinātniski tehniskos sasniegumus, koordinēs sakarus ar savienotajām republikām un ārvalstīm, un aizstāvēs zemkopju tiesiskās intereses. Pašu ministru iecēla ar republikas sabiedriskās zemkopju padomes piekrišanu.

Pieņemts arī Likums par zemnieku saimniecību izveidošanu Lietuvā. Tas arī liecina par kardinālo

pavērsienu republikas lauku lauzu dzīvē. Tajā teikts, ka zeme tiks piešķirta zemniekiem mūžīgā lietošanā, bez maksas, ar mantošanas tiesībām. Tagad, kā mēdz teikt, groži ir pašu zemnieku rokās; tik izvēlies saimniekošanas veidu un rīkojies pēc saviem ieskatiem.

«Kaut arī rīcības brīvība ir laba lieta,» saka lauksaimniecības ministrs Vitauts Knašis, kas līdz šim vadīja vienu no Lietuvas zemkopības institūta filiālēm, «laukiem ir daudz vēl neatrisinātu problēmu.» Piemēram, jāuzlabo saimniecību materiāli tehniskā apgāde. Pagaidām kolhozu un padomju saimniecību ekonomiku stipri nomāc augstās lauksaimniecības mašīnu un iekārtu cenas, klibo to pie-

gāde. Ministrs uzskata, ka šī problēma būs jārisina, izmantojot tagad radušās iespējas brīvi izvēlēties piegādātājus. Bet zemnieku darbā visnepieciešamākos rīkus paredzēts ražot Lietuvā. Republikas plānošanas orgānu eksperti jau sākuši izstrādāt programmu «Lietuvas traktors». Ir iespējams, ka pēc gada vai diviem republikas tūroms strādās mobilu, ne pārāk ļaudīgi Lietuvā ražoti traktori un to inventārs. Tas ir tieši tas, kas vajadzīgs zemturim.

«Mūsu mērķis ir izveidot augsti produktīvu preču saimniecību, arī tādu pašu individuālo sektoru. Jaunais likums to garantē,» uzsver ministrs.

LATINFORM preses dienests

Meitenes, jūs gaida...

Pilnvērtīgs un garšīgs uzturs ir nosacījums cilvēka veselības, darba spēju un labsajūtas saglabāšanai. Ne tikai profesionāliem pavāriem, bet arī individuāla uztura gatavošanai jāzina pareiza uztura pamatnoteikumi, lai ar savu darbu nekaitētu sev un citiem. Ka šo māku var apgūt Jaunaglonas mehānizācijas skolā, varēja pārliecināties mācību gada noslēgumā, kad šefpavāri aizstāvēja savu diplomdarbu praktisko daļu.

Vienā no mācību telpām izstāde «Maizes galds». To veidojusi V. Auziņa, A. Antāne, V. Gude un I. Barovska. Pašu ceptais maizes klaiņš, maizes zupa ar pienu. Vairākas maizes cepšanas receptes. Galdu dekorē rudzu vārpa un rudzupuķes, pašausts līnu galdauts

un salvetes. Meitenes stāsta par visiem maizes cepšanas paņēmieniem. «Laba un garšīga maizīte — tas ir katras mājas, katras saimnieces lepnums,» saka V. Auziņa. Prasimā maizes cepēja profesijas prestižs kopš seniem laikiem bija augsts, jo laba maize ir tautas labklājības simbols.

Pie «Rožu kāzu galda» strādājušas S. Dronga, A. Caune, I. Baivakova un V. Ivanova. Galdu dekorē uz spoguļa izvietotās piecas dekoratīvās sveces, kas simbolizē piecus kopdzīves gadus. Uz galda putu krējums ar zemenēm, dažādi cepumi, saldais ēdiens sambuks un mandarīnu dzēriens. Galdu dekorē baltas neļķes un kristāla trauki.

«Vasaras galdu» veidojušas Z.

Nesbule, L. Ovčarika, R. Pavlicāne un J. Petrova. Galdu rotā rudzupuķes un margrietīņas. Biešu, gurķu, gaļas, tomātu salāti, no saldajiem ēdieniem — mandarīnu želeja un dārza zemenes.

Nacionālo «Krievu galdu» bija saklājuši vienīgi zēni grupās: A. Petunovs un V. Vlasenkovs. Raksturīgas koka tējkarotes un krūzītes, rotātas krievu nacionālajiem ornamentiem.

Meitenes uzsāka mācības skolā pēc astotās klases beigšanas. Pabeidzot skolu, iegūts atestāts par vidējo izglītību ar pavāra specialitāti. I. Vanaga un A. Petunova ieguva pavāres piekto kategoriju. Daudz bija strādājušas praktiskās apmācības meistare A. Tarvide un skolotāja V. Ancāne.

L. KALNIŅA

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs augusta I dekadē	+ salīdz. ar to pašu laiku 1958. g. (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)
«Sarkanais Oktobris»	17,5	+0,5	-0,1
Lenina	16,4	-1,7	-0,5
«Nākotne»	14,3	+1,4	—
Dzeržinska	14,3	+0,2	-0,9
«Sarkanā ausma»	13,9	+0,3	-0,9
«Galēni»	13,5	+1,1	+0,2
«Dzintars»	13,4	+1,8	-0,4
«Rožupe»	12,9	+0,7	-0,6
«Zelta vārpa»	12,7	+0,6	-0,4
Rušonas p. s.	12,7	+0,4	-0,5
Raina	12,5	-0,5	-0,6
Kirova	12,0	-0,1	-0,5
K. Marksa	11,6	-0,3	-0,6
«Sīlukalns»	11,3	-0,3	-0,4
«Jersika»	11,2	-1,5	-0,7
«Dubna»	11,1	+1,4	-0,7
«Vārkava»	10,8	-0,8	-0,5
«Ezerciems»	10,6	—	—
Aglonas p. s.	10,6	—	-0,5
Rudzātu p. s.	10,2	-0,1	-0,3
Suvorova	9,7	-1,2	-0,2
RAJONĀ	12,9	+0,2	-0,5

Augusta pirmā dekadē iezīmēja piena izslaukumu strauju samazināšanos. Protams, zināma ietekme bija laika apstākļiem, bet — ne tikai tiem. Lielāku jaunu nodara mūsu lēnā «iesūpošanās», maz elastīgums, darba organizācija.

Kas būtu jādara, lai nepieļautu piena izslaukumu tālāku samazināšanos?

□ Jānodrošina ganāmpulks ar lopbarību pietiekamā daudzumā, izmantojot ganības, atālus, kur nepietiek kvalitatīvas zaļbarības piebarošanai.

□ Jāatceras, ka barības devas jāsabalansē arī ganību periodā. Pie pašreizējās lopbarības struktūras un laika apstākļiem barības devās trūkst sausas un kokšķiedras, tāpēc tiek traucēta vielu maiņa. Tāpēc visās fermās jāizbaro labas kvalitātes vasarāju salmi.

□ Lai gan tagad ir liela darba steiga un arī tehnika aizņemta, tomēr jāuztur kārtībā ganību ceļi un iedziņas aploki. Šī rīcība dēļ govīm bieži ir kāju traumas, kas arī rada izslaukumu samazināšanos, pasliktinās piena kvalitāte un lopkopēju darba apstākļi.

□ Nedrīkst pieļaut dienas kārtības straujas maiņas. Saimniecībās, kur ir trīsreizēja govju slauksana, to vajadzētu saglabāt visu laiku.

□ Ja gribam pienu slaukt arī nākamajos gados, vienmēr redzeslokā jāpatur audzējamās telītes. Rudens pusē šīs grupas saimniecību lielākajā daļā ir pabērta lomā gan ēdināšanas, gan turešanas apstākļu zinā.

H. VEIKSĀNE,
agrorūpniecības apvienības «Preiļi» galvenā zootehniķe

Kā ieinteresēt cilvēku strādāt

• NEDELAS BILETENA «ARGUMENTI UN FAKTI» KORES-PONDENTES L. NOVIKOVAS SARUNA AR PSRS TAUTAS DEPUTATU, PSRS ZINATŅU AKADEMIJAS KORESPONDENTU PAVELU BUNICU.

— Pāvel Grigorjevič, sakiet, vai ir tāda atslēga, ar kuras palīdzību iespējams iedarbināt ekonomiskās sviras?

— Ekonomiskās reformas atslēga — kā ieinteresēt cilvēku strādāt? Nemsim jēdzienus «jaunuma sakne» un «labestības sakne». Ja cilvēks negrib strādāt, tad tā ir jaunuma sakne. Ja grib strādāt, — labestības sakne. Ja mēs patiešām iedēsim sakni, tad tā dos asus, pēc tam — stumbru, lapas. Tāda ir dzīvības turpinājuma loģika. Ja mēs sakni atmetīsim, mums nekas neizaugs. Tāpat notiek arī ekonomikā. Ja mēs iesim uz priekšu sīkiem soliņiem, pēc pirmā soļa otru spert vairs nespēsīsim: vecā sistēma netais.

— Kā tad ieinteresēt cilvēku strādāt?

— Sajā sakarībā man vispirms gribas runāt par revolūciju attiecībā uz īpašumu, kuras iezīmes vairāk vai mazāk jau manāmas. Kā zināms, Padomju Savienībā ir trīs īpašuma veidi: valsts, kooperatīvais un individuālais īpašums. Tas, acīmredzot, ir par maz, un situācija tuvākajā nākotnē izmainīsies. Pirmkārt, radīsies Vissavienības īpašums, tas ir — visas PSRS īpašums.

Kas tajā ietilps? Teiksim, Bruņotie spēki, gāzes un naftas vadi, speciāri utt. Otrkārt, radīsies jauns īpašums — republiku jeb nacionālais īpašums. Tas būs zeme, tās dzīves, uzņēmumi, kuri atrodas republikā, izņemot tos, kas būs iekļauti Vissavienības īpašumā.

— Vai tas būs ar likumu apstiprināts īpašums?

— Es esmu PSRS Augstākās Padomes ekonomiskās reformas komitejas priekšsēdētāja vietnieks. Nesem mūsu komiteja kopā ar citām komisijām izskatīja šo jautājumu, jo Lietuvas un Igaunijas Augstākās Padomes tādu likumu jau pieņēmušas. Mūsu nostāja bija pozitīva, lai gan šajos likumos ienesām daudz izmaiņu un papildinājumu. Un jāsaka — republikas tam piekrita.

— Droši vien, šo republiku paraugam sekos arī citas. Pieņemsim, ka vienai republikai ir ar likumu noteikts savs īpašums, bet otrai — nav. Kā tadā gadījumā būt?

— Ja tāds gadījums rodas, tad starp tām var izveidoties neekvivalentas attiecības, kas savukārt negatīvi ietekmēs dažu republiku materiālo stāvokli. Vispirms runa ir par Krievijas Federāciju. Tāpēc šo sevišķi ātri vajag panākt, lai Krievijas Federācija jau šini gadā pārdomātu, kas būtu jādarā. Lai mūsu vislielākā republika pārīetu uz īstu saimniecisko aprēķinu un nepielautu, lai pret to izturētos kā pret «gulošu lāci», ar kuru var darīt visu, kas vien tik.

Taču — turpināšu savu domu. Kas, piemēram, divām vai trijām republikām kavē izveidot savu starprepublikānisko īpašumu? Nedrīkst aizmirst arī sabiedrisko organizāciju īpašumu. Partijai, piemēram, ir savi ienākumi, komjaunatnei un arod biedrībai — tāpat. Par saviem ienākumiem tās var kaut ko izveidot, savu īpašumu tās var apvienot ar municipiālo īpašumu, ar Vissavienības īpašumu utt. Citiem vārdiem, iespējami dažādi varianti.

Un vēl. Kas liedz izveidot kopīgu īpašumu, teiksim, piecām valstīm? Var būt arī tīri internacionāls īpašums, proti — mūsu teritorijā radītās brīvās ekonomiskās zonās izveidots īpašums.

Lūk, cik daudz īpašuma veidu var rasties jau tuvākajā nākotnē. Ir ļoti svarīgi šiem īpašuma veidiem nodrošināt mūsu valsti vēl nepieredzētu aizsardzību, tas ir — atzīt šos īpašumus par svētiem un neaizskaramiem. Citādi neviens nepopulēšies vaiga sviedros, lai tāds īpašums radītu.

— Vārdi sakot, cilvēku var ieinteresēt strādāt, tikai piešķirot viņam īpašumu?

— Jā. Turklāt nedrīkst bez tautas atļaujas izmainīt noteikumus.

kas nosaka šī īpašuma tālāku funkcionēšanu. Piemēram, kooperatīvi agrāk maksāja nodokļa veidā 2 — 5 procentus no ienākumiem, bet tagad saskaņā ar KPFSR Augstākās Padomes dekretu, kurš, tiesa, vēl nav stājies spēkā, tiem noteikts 45 — 60 procentu liels nodoklis. Lūk, tā cilvēkus atradina no intereses strādāt. Viņi jau ieguldījuši līdzekļus ražošanas telpu izveidošanā, nomā, bet tagad šī nauda ies zudumā. Tieši tāpēc nepieciešams ar likumu noteikt, ka īpašums ir neaizskarams. Blakus var likt arī tādu jēdzienu kā «cilvēka ekonomiskā drošība».

Noma prasa, lai vienlaikus ar tās ieviešanu, bet vēl labāk — 5 minūtes iepriekš, būtu pieņemts likums par aplikšanu ar nodokļiem. Finanšu ministrija saka, ka tā beidzot tādu likumu gatava izstrādāt. Ir iespējas, ja Augstākā Padome, tās komitejas būs pietiekami neatlaidīgas un atbalstīs arī valdība. Šo likumu dabūt gatavu šī gada beigās. Tad ar jauno gadu varēs sākt strādāt citādi, lai mēs vēl pusotru gadu nedzīvotu ar veco saimniecisko mehānismu. Tad mēs iegūsim gadu. Mums šis gads ir ļoti nepieciešams. Mums vispār labākajā gadījumā atvēlēts tikai pusotrs gads. Tāpēc jāsteidzas.

Trešais likums — likums par reģionālo saimniecisko aprēķinu. Ceturtais likums — likums par ceļiem.

— So likumu plānots pieņemt 1990. gadā.

— 1990. gadā tiks ieviestas vairumtirdzniecības cenas, taču jāsaka atklāti — šīs cenas labākai dzīvei mūs netuvinās. Un tāpēc nav jāgaida jaunās cenas un jāstāv uz vietas. Saimniecība jālaiž «brīvā kuģoimā». Domāju, ka apmēram 60 — 70 procenti uzņēmumu uz to ir spējīgi.

— Labi. Pieņemsim, ka likumi mums ir. Un uzreiz mēs sāksim labāk strādāt, labāk dzīvot?

— Vislabākais skolotājs — tā ir ekonomika. Kad zini: ja nestrādāsi — nosīkysi, tad strādāsi gan. Tā ir vidējā izglītība mūsu mēdžeriem. Bet mums nepieciešama augstākā. Taču tā nāks vēlāk. Tajos 60 gados, kad mēs eksistējam komandējoši birokrātiskās ekonomikas apstākļos, savu intelektuālo potenciālu mēs esam tā zaudējuši, ka saistīt visas cerības ar šiem četriem likumiem ir naivi. Likumi būs labāki par pašiem cilvēkiem. Un cilvēkiem nāksies nodarboties ar pašizglītošanos.

— Kāpēc mēs runājam, ka mūsu valsts iet pa vēl neiemītu ceļu? Ir taču pasaules pieredze.

— Pirmais mūsu attīstības īsais periods, kad nebija komandējoši birokrātiskās ekonomikas, — tie ir burtiski daži mēneši pēc revolūcijas. Sākās pilsoņu karš un radās komandējošā ekonomika. Ja arī nebūtu bijis kara, tā vienalga rastos. Pēc tam 1921. gadā Kronštāles matrožu sacelšanās un zemnieku dumpju rezultātā komandējošā ekonomika sagruva. Kopš šī brīža, bet nevis pirms tā, kā tagad raksta, Ļeņins sāka pārskatīt savus uzskatus. Ja pašā sākumā ekonomika bija mēkslīga, bez jebkāda analoga, tad nāks bija jau piesātināts ar normālām tirgus attiecībām, kas piemīt visas cilvēces gudrajai pieredzei. Pēc tam iestājās tumša nakts. Ekonomika kļuva komandējoši represīva.

Mēs esam izvērtējuši noieto ceļu, atsakāmies gan no stalinisma, gan no trockisma. Jā, savos uzskatos par sociālismu mēs esam izdarījuši intelektuālu revolūciju, taču neesam to pārvērtuši īstenībā. Tagad mēs esam sapratuši, ka pasaules pieredze — tā ir bagātība arī priekš mums. Pirmkārt, ir Ķīnas Tautas Republikas, Ungārijas, Dienvidslāvijas pieredze. Diemžēl «zelta laikmets» tur nebija ilgs. Attīstītu, pabeigtu sociālisma modeli pagaidām nav izveicies uzcelt. Taču tas nenozīmē, ka to izdarīt nav iespējams.

Otrkārt, mums jāņem vērā pasaules pieredze, jāatklāj sev «Amerika». Rietumos veikal plaukti lūzt no precēm, bet tur nav pircēju. Vienā rādītājā Ameriku mēs esam panākuši: arī pie mums nav pircēju, jo veikal plaukti tukši. Mums, acīmredzot, nāksies ilgi gaidīt, lai tajos parādītos preces. Tirgus nav kapitālisma trūkums. Tirgus ir tāda sistēma, kura katram liek griezties kā vāverei riteņi, pašam domāt par rītdienu, nevis gaidīt un cerēt, ka rīt viņu pabaros valsts. Tāpēc mēs nebūsim neiemīti ceļu. Mums vienīgi drosmīgi jābalstās uz pasaules pieredzi.

• Biruta Sproģe — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas aparātu uzraudzītāju brigadiere, komuniste. Viņa ir viena no labākajām darba darītājām uzņēmumā.
J. SILICKA foto

Cilvēks un viņa darbs

Profesija — biškopsis

Ja kādam no jauniešiem ir bijušas grūtības profesijas izvēlē, tad par padomju saimniecības «Rudzāti» biškopi Pēteri Piļupu to gan nevar teikt.

Pēc vidusskolas beigšanas un dienesta Padomju Armijas rindās Pēteris droši ver Bulduru sovhoztehnikuma durvis, un 1984. gadā tiek iegūts biškopa diploms. Un nu jau rīt pietaks gads saimniecības bišu darvās.

«Tā Latvijas dabai ir labpalicis,» saka Pēteris Piļups, «ka cita pēc citas, itin kā steigdamās, nozied kļavas, ābeles, pienenes, avenes... un bites paliek bez stabiliem ienesumiem. Tiesa, vēl krūmājos uzried pa kādam augam, šur tur nektārgribētājas vilina izkaps neskarti pļavu slūri, tomēr tie nesola tādas nektāra daudzumus kā lielais ziedēšanas laiks vasaras sākumā.»

Un vēl kas jāpiebilst: kolhozu un padomju saimniecību lauki, intensīvi pielietojot dažādas indīgas vielas, kļūst bitēm arvien bīstamāki, tādēļ dravnieki ar savām saimēm ir spiesti pārcelties uz mežu masīviem.

Biškopa Pētera Piļupa pārziņā ir septiņdesmit bišu saimes. Plāns nav mazais — jāiegūst 500 kilogrami medus. Pagājušajā gadā iecerētais tika pārsniegts par simti kilogramiem. Kā būs šogad, grūti pateikt.

Protams, Pētera Piļupa darbs neaprobežojas tikai ar gaidāmo sezonas gala iznākumu — medus vākšanu. Vienīgi pareiza bišu saimju turēšanas un kopšanas tehnoloģija nodrošina darvā spēcīgas bišu saimes un rada priekšnoteikumus to produktivitātei. Spēcīgas saimes labi pārziemo, patērējot ziemošanas laikā relatīvi mazāk barības, labi attīstās un ir izturīgākas pret slimībām nekā vājās saimes. Tāpēc gadā vismaz divas reizes ir jāizdara saimju apskate.

«Katrā apskatē zināmā mērā traucē saimes darbu» paskaidro biškops. «Tādēļ biežas un ilgas anskats nav vēlamas, tām jābūt nēc iespējis reitām un islaicīgām. Saimes ligzdas apskati, izcilājot visas kāres, parasti veicu pavasara un rudens revīziju laikā.»

Pēc mana lūguma Pēteris Piļups

piekrita kopā apskatīt vienu no daudzajām bišu saimēm.

Aprunājies ar visu nepieciešamo: sejas aizsargiem, virsvalkiem, dūmekli un citām nepieciešamajām ierīcēm, kā arī ievērojot visstingrākos personīgās higiēnas noteikumus, devāmies uz bišu darvu.

Jāpiezīmē, ka, apskatot saimes ligzdu, dravnieks vai viņa palīgs nedrīkst atrasties priekšā stropa skrejai. Lai bites nesāniknotu, pirms stropa atvēršanas Pēteris Piļups iepūta ar dūmekli pāris strūklas dūmu. Nocēla stropa juntu un uzmanīgi pieslēja to pie stropa pakafējās sienas. Tālāk noņēma ligzdas virsējo spilvenu. Nedaudz paceļot ligzdas sedziņu, vīrs kārēm uzpūta vēl dažas dūmu strūklas, pēc tam veica visus saimē paredzētos darbus.

Pārāk daudz dūmot nedrīkst, skaidroja dravnieks, jo dūmi uzbūdina bites, un tās var sāniknoties.

Vairāki simti mazo darbarūku mudzēt mudžēja stropā. Saldais un patīkamais medus aromāts lauzās laukā no stropā ievietotajām kārēm. Apskatot ligzdu, Pēteris Piļups lietoja arī rezerves sedziņu. Ar to pakāpeniski pārsejda apskatīto ligzdas daļu, jo apskates laikā nav vēlams atsegt vairāk nekā vienu, divas kāres. Bišu apskati Pēteris Piļups izdara ātri un precīzi. Pēc tam apskatē veikto pasākumus, konstatēto stāvokli un ligzdā izdarītās izmaiņas atzīmēja dravas žurnālā.

Atvadoties no padomju saimniecības «Rudzāti» biškopa Pētera Piļupa, uzdevu viņam pādējo jautājumu: «Medus, protams, ir laba lieta, bet vai tiešām tie bišu dzēlieni tev nav apnikuši? Man, personīgi, mūsu islaicīgajā apskates laikā, vismaz kādas četras iedzēla. Taču — ja ir jāapskata nevis viena, bet visas septiņdesmit saimes? Un katrā saimē sanemt pa četriem bišu dzēlieniem... Atvaino, bet tadā gadījumā man nu gan tas medus diez cik pie sirds neiet.»

Pēteris Piļups smaidīdams attrauca: «Bet tāda taču ir mana profesija — biškopsis.»

A. KĀRSENIEKS

● Isumā atgādināšu janvāra notikumus Preiļu sakaru kolektīva konference ievēlēja jaunu priekšnieku — Mavrikiju Lomakinu, kurš līdz tam vadīja tautas kontroles rajona komiteju. Dienesta pienākumu gaitās mums bieži nācās tikties, kad viņš bija tautas kontroles komitejas priekšsēdētājs. So cilvēku es pazīstu diezgan labi un dziļi viņu cienu, tāpēc klusībā sāku vērot viņa gaitas jaunajā amatā, uzmanīgi ieklausoties sakarnieku atsauksmēs par jauno priekšnieku. Neslēpšu, ļoti gribēju, lai darbs labi veiktos arī šeit. Taču uzmākties ar žurnālista standartjautājumiem nesteidzos, jo nepieciešams zināms laiks, lai varētu izanalizēt lietu stāvokli, izdarīt nepieciešamos secinājumus, bet galvenais — sāktu konkrētu darbu. Atklāti sakot, arī tagad, pēc pusgada, gāju uz sakaru mezglu iekšēji saatavojušies uz klausīt pierastās sūdzības par grūtībām, just līdzīgi, ja būs nepieciešams, palīdzēt kaut vai ar publikāciju laikrakstā. Taču nekas tamlīdzīgs nebija vajadzīgs, jo tas, ko Lomakina vadībā kolektīvs veicis pusgada laikā, noteikti ir uzmanības cienīgs...

KAS BIJA

Reti kuro gadu (un tā — vairākas piecgades) Preiļu sakarnieki palika bez celojošā Sarkanā karoga — rajona vai republikas mēroga. Viens no tiem (par uzvaru rajona sociālistiskajā sacensībā pagājušajā gadā) vēl tagad redzams priekšnieka kabinetā. Sliktis nebija arī šis gads: trešā vieta pirmajā ceturksnī starp lauku sakaru mezgliem republikā. Inerce? Saubos: uzvara gūta, pateicoties katras sakaru mezgla nodaļas saspringtajam darbam, pat neraugoties uz to, kādos apstākļos dažām no tām līdz šim bijis jāstrādā. Arendolē, piemēram, ielūza grīda, līvānieši bez gala sūdzējās par cauro jumtu, ļoti nepieciešams remonts Rauniešu, Gavartienas, Aglonas, Siļukalna sakaru nodaļās... Vārdu sakot, kad jaunais priekšnieks, tēlaini izsakoties, pacēla karoga malu, atklājās pavisam nepievilcīgs skats.

Ko nu runāt par telpām! Arī tagad nāk milzums sūdzību par telefonu trūkumu, sevišķi — laukos (rajonā uzstādīti 13 aparāti, rēķinot uz simts iedzīvotājiem, vidējais republikas rādītājs — 17). Tehnikas un darba spēka trūkums, daudzas sociālās problēmas, kuru risināšanu nevar atlikt, neveselīgs morāli psiholoģiskais klimats pārvaldes aparātā, līdz galam nenokārtota darba apmaksa, sarežģītas attiecības ar «Preses apvienību»... Visu neuzskaitīsi.

Gribu, lai mani saprastu pareizi: daudzos šajos negadījumos vainot konkrētus cilvēkus ir grūti, jo tādi jēdzieni kā saimnieciskais aprēķins, tagad vēl — noma, arī sakarniekiem ir jauni un nepierasti.

Sakarnieki beidzot atrada spekus atteikties no ērta formulējuma: sakmums, saimnieciskā aprēķina uzņemumam, nav izdevīgi nodarboties ar lauku sakaru nodaļu remontiem, lai to dara kolhozi. Un, izrādās, nekas nav zaudēts: pusgada laikā kapitālajiem remontiem (ieskaitot ne tikai celtnes, bet arī sakaru līdzekļus, transportu) izlietoji 26,8 tūkstoši rubļu (plānoti 18 tūkstošu rubļu vietā). Vienlaikus ietaupīts darba algas fonds. Un sadarbība ar kooperatoriem, prātīgi rikoļoties, izrādījās nav nemaz tik neizdevīga, materiālajā ziņā — starpība starp uzņēmuma sastādīto tāmi un kooperatīva koeficientu nav liela. Visādā ziņā papildus 600 — 700 rubļi ir tā vērti, lai uzlabotu garastāvokli cilvēkiem, kuri pašreizējā pilda plānu.

Kapitālie remonts, rekonstrukcija, nerunājot nemaz par jaunu ēku celtniecību, dod iespēju risināt ļoti akūto lauku telefonizācijas

ministrācija noteikti jau ir aizmirsi, ko ir lūgusi un kam mājas tālrunis vairāk vajadzīgs — galvenajam speciālistam, kurš varbūt nepieciešams darbā jebkurā dienakts stundā, vai šoferim — kārtības sargam. Aizmirsts arī tas, ka pašu rūpnīcas «vienkāršie mirstīgie» gadiem ilgi stāv rindā, kuras gals diemžēl nav saredzams...

Tas ir tikai dažas saimnieciskā rakstura problēmas, ar kurām saskārās jaunais priekšnieks. Vai to risināšanā traucē speciālo zināšanu trūkums (tāds jautājums M. Lomakinam konferencē bija uzdots)? Lai kaut kādā veidā kompensētu šo trūkumu, M. Lomakins devās uz kursiem Maskavā un kursdarbu aizstāvēja ne sliktāk par «speciem». Bet darbā ar cilvēkiem sakarnieka specialitātes prasme nav vajadzīga. Te ir vajadzīgs kas cits: izturība, takta izjūta, saprašana, uzlīcība. Tas, ko sauc par tīri cilvēciskām īpašībām. Nevarēju neuzdot jautājumu: vai

runājot par to, ka vietējo sakaru darbinieku labklājība un pilsētas iedzīvotāju komforts, tai skaitā arī Līvānu uzņēmumos strādājošo, ir cieši saistītas lietas. Neko darīt, un tomēr zēl. Zēl kaut vai tās pastnieces, kurai (bez pārspilējuma) jānes zirga slodze, bet mēneša algu var «pazaudēt» apjomīgajā pasta somā. Un tas diemžēl nav atkarīgs ne no Lomakina, ne no grāmatveža vai ekonomista. To diktē sistēma. Piemēram, elektromontierim ir absolūti vienlīga — uzrāpīties dienā vienā stabā vai desmit.

Ak, šī sistēma! Vēl pavisam nesen sakarnieki cēla trauksmi par štatu samazināšanu — it kā par labu saimnieciskajam aprēķinam. Un «samazināšās» līdz tam, ka nācās pieņemt darbā piecus cilvēkus. Skaitlisko limitu, tiesa, nepārsniedza, taču pusgada atskaitē ir «bargs» skaitlis: produkcijas apjoma pieaugums uz darba ražīguma celšanās rēķina ir 53 procenti. Tāpēc kolektīvs arī pieprasīja meklēt jaunas saimniekošanas metodes. Viena no tām — kaut vai vienas struktūrvienības pāreja uz nomu. Balstoties uz darba zinātnisko organizāciju, radās ideja, bet galvenais — reāla iespēja aprīkot darba vietas ar kompjuāteriem.

Darba kolektīva pēdējā konferencē strādnieki izteica arī citus konstruktīvus priekšlikumus, proti, izmaksāt, ejot atvaļinājumā, pabalstus katram, nedalot «elitē» un «pārējos»; periodiski noslēgt līgumus ar strādājošiem pensionāriem — jāpadomā taču arī par jauno maiņu, visu kategoriju strādājošajiem piešķirt 24 darba dienu atvaļinājumu.

Pašreiz Lomakins ir norūpējies, lai šie visumā vērtīgie priekšlikumi nepaliktu uz papīra. Jau ir dota komanda attiecīgiem dienestiem izskatīt visus priekšlikumus un ziņot par rezultātiem arod biedrības pārskata un vēlēšanu konferencē. Lūk, tā arī būs tā efektīvā atgriezeniskā saikne, bez kuras šodien nav iespējams ne dzīvot, ne strādāt.

Sarunas noslēgumā Mavrikijš Lomakins mani nedaudz padarīja domīgu. Izrādās — viņš vēl līdz šim nav iepazinies ar republikas sakaru ministru. Nemot vērā iepriekšējo gadu praksi, tas ir neiedomājami. Tikai darbam, kā redzams, tas it nemaz netraucē, jo ir apvienība «Latvijas sakarnieks», kuras tiešais ienākums ir risināt kārtējos jautājumus. Pie ministra Lomakins nesteidzas — tas nav viņa interesēs. Patiešām — katram jānodarbojas ar savu. Un iādara tas godīgi un kārtīgi. Tāds nu beidzot pienācis laiks. I. KOROLOVA

Tikšanās pēc pusgada

Pienācis, tāds laiks

Kaut gan runas šajā sakarībā arī ir ieilgušas. To pilnīgi apzinājis M. Lomakins, tāpēc jau pirmajā dienā pēc ievēlēšanas amatā sāka pārrunas ar apvienības «Latvijas sakarnieks» ģenerāldirektoru...

KAS IR

... un panāca, ka jautājums par jaunas sakaru nodaļas celtniecību Līvānos ņemts stingrā kontrolē. Pa deviņiem gadiem bezcerīgi novecojis projekts? Izlabosim. Sadzīves pakalpojumu kombināts prasa kompensāciju par nojaukto šķūni? Samaksāsim. Nepieciešams darbuzņēmējs? Tepat ir Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna. Tikai rakstīt to visu ir daudz vieglāk, nekā izdarīt. Tomēr arī patš vadītājs apzinājis un savos padotajos iedvesa ticību, ka visi izdevumi atmaksāsies ar uzviju. Stingri turēt kolektīvam tai neaizmirstamajā konferencē doto solījumu, cēlās līdzī auzmai, apbraukāja sakaru nodaļas, strādājošās remontdarbu brigādes, uzklusēja cilvēkus, centās saprast, griezās pie kā vajag un darija savu darbu. Un mazāk kļuva problēmu, piemēram, Arendolē, kur izdarīts sakaru nodaļas kosmētiskais remonts. Tagad uzmanības lokā ir Gavartienas, Jersikas, Aglonas, Rauniešu, Siļukalna nodaļas.

problēmu. Tagad uzdevums ir šāds: jautājums jārisina kompleksi, bet nevis tikai, kā saka, ar dievu uz pusēm ievēlot jaunsaimniekam viņam tik ļoti vajadzīgo telefonu. Tomēr (ja jau sākām sarunu par šo tematu) Mavrikijš Lomakins lūdza mani neatstāt bez uzmanības faktus, kas reizēm robežojas pat ar kaitniecību. Kā lai novērtē, piemēram, tādu: pārrauts simts pāru sakaru kabelis (tātad atslēdzas 100 tālruņi) Rušonas padomju saimniecībā, piedesmit pāru kabelis Jaunaglonā, bijuši pārrāvumi arī Rožupē, Silajānos. Sakarnieki skrien kā uz ugunsgrēku, atjauno līniju. Un nevar zināt, vai tiks sodīti tiešie vaininīki uz vietām.

Tagad (un cerēsim — uz ilgu laiku) tālruņu ierīkošana ir sakaru mezgla priekšnieka tiešā kontrolē. Iespējams, pateicoties tam, tālruņi beidzot uzstādīti tiem abonentiem, kuri bija rindā... no 1969. — 1971. gadiem. Bet kopumā tiek pabeigta telefonu uzstādīšana 1985. gadā rindā uzņemtajiem Līvānos, uzsākta 1986. gadā rindā uzņemto apkalpošana Preiļos. Sarežģīti ir ar kara veterāniem un invalīdiem. Patiešām, ja valsts šai sakarībā ir devusi privilēģijas, tad kāpēc jāmaksā sakaru uzņēmumam? Te ir acīmredzama likuma nepilnība, tikai izmainīt pagaidām neko nevar.

Citādi ir ar tū devētajiem administrācijas lūgumiem. Viena no mapēm uz Lomakina galda ir pilna tieši ar šādiem papīriem. Pati ad-

pusgada laikā priekšnieks sodīja kādu no padotajiem? Atbilde bija vienkārša, bet pārliecinoša: «Lai kādu sodītu, nepieciešami ļoti svarīgi iemesli. Pagaidām tādu nav bijis. Bet — lai parādītu, ka esi priekšnieks, domāju, tas nav vajadzīgs». Un vēl es pajautāju, vai viņš saskatījis apstiprinājumu slavas vārdiem, kuri ne vienu reizi vien skanējuši sakarnieku adresē, lai gan, neslēpšu, viņus arī lāmā, turklāt nereti — spēcīgi un pelnīti. Viennozīmīgu atbildi negaidīju: visādi gadās. Vieni vēl līdz šim laikam tuvāk iepazīst jauno priekšnieku, otri (nav ko slēpt) nekādi nevar atradināties no tik pierastās visatļautības, trešie (gribētos ticēt, ka tādu ir vairākums) noteicēji perspektīvai, kurai, taisnību sakot, arī atdod sevi bez atlikuma M. Lomakins.

KAS BŪS

Agri vai vēl būs sakārtotas visas sakaru nodaļas, pārējā sarežģītā saimniecībā. Tiek apkopotas ziņas par dzīvojamās mājas celtniecību Preiļos, kura būs pirmā sakaru mezgla darbiniekiem. Paredzu līvāniešu jautājumu: bet mums? Mēģināts izlemt jautājumu arī tur, taču kavē tas, ka nav būvlaukuma vietas un komunikāciju. Direktoru padome viennozīmīgi atteicās no šī jautājuma risināšanas, nemaz ne-

● Vasarā, pie Dubnas.

K. GAILUMA foto

SPORTS

Veterānu sparta kiāde

Ar sacensībām vieglatlētikā, kas notika Bauskas rajona Saulaines sovhoztehnikuma sporta bāzē, noslēdzās republikas sporta veterānu XXVI spartakiāde.

Sacensības notika septiņos sporta veidos. Mūsu rajona fizkultūriestī piedalījās sešos. Konvērtējumā arī summēta sešu veidu rezultātus. Obligātais bija vieglatlētika, kur sacensības notika 7 vecuma grupās.

Labi cīnījās Līvānu stikla fabrikas sporta veterāne Māriete Kozlovska, kura savā vecuma grupā 60 metru skrējienā kļuva par spartakiādes uzvarētāju (8,5 sek.), bet 400 metru skrējienā bija otrā (1.06.6). Tāpat arī tālākšanā (4 m 90 cm). Daudz neatpalika arī otra Līvānu stikla fabrikas pārstāve Leontina Vitola, kas savā vecuma grupā izcīnīja 2. vietu tālākšanā (3,60 m) un 400 metru skrējienā (1.16.1), kā arī 4. vietu 60 metru skrējienā (9,8 sek.).

Republikas sporta veterānu spartakiādes medaļas vēl mājup pārveda agrofirma «Sarkanais Oktobris» sportists Alberts Ceirāns — 400 metru skrējienā (1.04.4) un radioreleju stacijas darbinieks (arī rajonā pazīstams sportists) Alimpijs Rikovs. Sekmīgi (savās vecuma grupās) startēja un raionam

ieskaites punktus deva Mudriete Lozda, Gunārs Mikulis, brāļi Ivans un Dionisijs Novikovi. Zēl, ka sacensībās nevarēja piedalīties (gūtās traumas dēļ) Andris Kozlovskis. Arī viņš būtu devis vērtīgus ieskaites punktus.

Rajona vieglatlētli kopumā savāca 172 punktus un apsteidza tādus sportiskus raionus kā Stučkas, Dobeles, Liepājas pilsētu. Divdesmit astoņu komandu konkurencē mūsējie ierindojās 15. vietā.

Spartakiādes konvērtējumā sekmīgi startēja mūsu rajona basketbolisti (komandas pārstāvis V. Sešolins), kuri izcīnīja 2. vietu. Atbilstoši savam sniegtam startēja arī novusisti, galda tenisisti, voleibolisti un basketbolistes, arī šāveji.

26. sporta veterānu spartakiādes kopvērtējumā mūsu raions ar 158 punktiem ierindojās 14. vietā. Pavisam piedalījās 35 raionu pilsētu komandas. Lielu darbu komandas komplektēšanā un sagatavošanā veica rajona sporta veterānu padomes priekšsēdētājs, Antons Vilcāns.

Mūsu rajona sporta veterāni patiešām ir pelnījuši vislielāko pateicību par rajona sporta prestiža spodrināšanu republikas arenās.

V. ČAKULE, BSB «Vārpa» instruktore

● Sodiēn Aglonā Latvijas katolīcīgie laudis atzīmē savus lielos svētkus — Jaunavas Marijas Debessbraukšanas dienu.

NAAIZMĒRSTULE

Tēvija

Tēvija muna ir tei dorgo zeme, kur maņ paspeida pyrmais saules stors, kur tymsajā naktī klusais mēnesniks, smaideidams vērēs mūnā šypēlī, kur māmeņas dzīsmē leigoja mani uz soldu mīgu, kur na reizi ryugta jos osora kryta uz mūnu sakorsušu golvu...

Tēvija muna ir tei svētneica bolto, kur es pazynu Dīvu, kur dīn-dīnā latvišu dzīsmēna skaņ, kur svātais ydiņš, mani mozu mozgoja un mozgos tūlaik, kad es šķērstā gulšūs.

Tēvija muna ir tei dzīsmēna, kas breižim tik jauki, priceigi skaņ, bet breižim tai gauda, dryuma, kai osoru pylna....

Tēvija muna ir volūda svāto, tik biži zamynota, pat nu eistim dālim atmasta...

Tēvija muna ir cereiba uz gaišoku nokūtni, kuru veči ar lyugšonu svētej, bet jau notne ar dorbu, dzīsmēnu, vīneibas spēku jau atnocam sveicynojo.

□ 5. augustā notika Latviešu strēlnieku apvienības (LSA) Līvānu nodaļas dibināšanas sanāksme. Atvaļinātie karavīri pieņēma rezolūciju, kurā cita starpā atbalstīta neatkarīgas Latvijas pastāvēšanas ideja. Tika izteikts protests sakarā ar Preiļu rajona kara un darba veterānu padomes iesniegumu. Lai lasītājiem būtu priekšstats, par ko ir runa, citējam daļu no šī iesnieguma:

«Совет ветеранов войны и труда Преильского района считает указанное решение (лēmums par kultūrvēsturisko vārdu atgriešanu Līvānu ielām. J. V.) Ливанского горисполкома Совета народных депутатов уступкой экстремистским буржуазно-националистическим элементам организаций, составляющих НФЛ, стремящихся к восстановлению буржуазной власти в Латвии и с этой целью делающих все возможное, чтобы опорочить и вырвать из сознания населения Латвии самую память об Октябрьской революции, о Победе советского наро-

LTF Līvānu nodaļa informē

да в Отечественной войне и о решающей роли Советской Армии в победе над фашизмом».

Bijušie karavīri ievēlēja valdi 11 cilvēku sastāvā. Sanāksmes darbā piedalījās Latviešu strēlnieku apvienības Domes valdes loceklis Jānis Baškers.

□ 7. un 8. oktobrī Rīgā notiks Latvijas Tautas frontes otrais kongress. Pārstāvniecības norma Latgales rajoniem — 1 delegāts no 150 dalībniekiem. Vadoties no pašreizējā Līvānu nodaļas tautfrontiešu skaita, nepieciešams ievēlēt 3 — 4 delegātus, kā arī izvirzīt vienu kandidātu Domes vēlēšanām. Šajā sakarībā nodaļas valde ierosina līdz 1. septembrim grupās apspriest iespējamās kandidatūras, izvirzot tās izskatīšanai nodaļas kopsapulcē, kas notiks septembra sākumā. Bez tam grupās līdz minētajam termiņam būtu nepieciešams izskatīt jautājumu par nodaļas valdes turpmāko struktūru un iesniegt priekšlikumus par tās izveides procedūru.

□ Lai saņemtu Tautas frontes dalībnieku apliecinājumus, aicinām visus tautfrontiešus iesniegt savu grupu pārstāvjiem pa vienai fotogrāfiju (3x4 cm).

Nodaļas valdes uzdevumā
J. BRENCIS

CIENTĀMIĒ LASĪTĀJI

Ja jūs vēlaties lasīt mūsu laikrakstu arī 1990. gadā, nenokavējiet to laikus pasūtīt. Parakstīties uz mūsu laikrakstu 1990. gadam jūs varat tikai līdz šī gada 1. oktobrim.

Redaktors P. PIZELIS

Aicina mācīties arodskolas

Paziņojumi

JELGAVAS LINU RAŽOŠANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubliem.

Audējas, vērpejas, lenču salicējas — priekšdziju vērpejas mašīnu operatores, tinējas — šķēterētājas mašīnu operatores.

Sajās specialitātēs uzņem jaunietes vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8 — 11 klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubli. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubli mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augsstskolās.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartinas (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī.

Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

BARKAVAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

turpina uzņemt audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs.

Ar apmācību laiku 3 gadi: plaša profila mehanizators, B un C kategorijas šoferis, dārzenkopības un augļkopības meisters ar mājturības novirzienu,

lauku celtniecības meisters, B kategorijas šoferis, lauku nomnieks, rentnieks (iegūst arī mehanizatora un šofera tiesības).

Ar apmācību laiku 1 gads: apmetējs, krāsotājs.

Ar apmācību laiku 6 mēneši:

B un C kategorijas šoferis, traktorists mašīnists. Sēkmīgie skolas audzēkņi saņem stipendiju (ja ir komandējums, tad papild-

dus arī saimniecības stipendiju). Audzēkņiem 4 reizes dienā — bezmaksas ēdināšana, bezmaksas formas un darba apģērbs. Ir studentu tipa kopmītne. Skolā nodibināts moto klubs.

Skolā iestājoties, jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums (veidlapu saņem skolā), izglītības dokuments (oriģināls), raksturojums,

3 fotokartītes (3x4 cm), izziņa par ģimenes stāvokli,

dzimšanas apliecība vai noraksts, medicīniskā izziņa.

Ir ieteicams saimniecības vai organizācijas komandējums.

Skolas adrese: 229234, Madonas rajons, Barkava, Dzirnauvu ielā 1. Telefons: Barkava — 36501, 36555.

OGRES 43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668)

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

sūšanas iekārtu operatores, adītājas, vērpejas.

Mācību ilgums 3 gadi.

Lenšu iekārtu operatori. Mācību ilgums 1 gads.

Uzņem jauniešus ar 8 — 11 klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas prakses nopelnītās summas.

Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpsanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

No šī gada 1. oktobra agrorūpnieciskās apvienības mācību un kursu kombinātā sāksies 3. klases traktoristu mašīnistu kursi.

Darbam tiek aicināti lauksaimniecības speciālisti un kvalificēti strādnieki. Samaksa pēc novadīto stundu skaita. Tālrunis uzzinām: 21450.

SAUKAS 59. ARODVIDUSSKOLA

turpina uzņemt audzēkņus 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists — B un C kategorijas autovadītājs, iegūst elementāras zināšanas par zemnieku saimniecību; elektromontieris — B un C kategorijas autovadītājs; autoceltņa vadītājs.

Mācību ilgums trīs gadi, mācības notiek latviešu valodā.

Iestājoties skolā, jāiesniedz šādi dokumenti:

apliecība par astoņgadīgo izglītību,

raksturojums no skolas, medicīniskā izziņa Nr. 086,

10 fotokartītes (3,5x4,5 cm), izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā) iesniegšanai kara komisariātā.

Iesniegums aizpildāms uz vietas.

Audzēkņus apgādā ar bezmaksas uzturu, apģērbu, kopmītnēm, maksā stipendiju, izsniedz lietošanai mācību grāmatas, skolā darbojas mācību priekšmetu, daiļlasītāju, novadpētniecības, foto, kinomehāniķu pulciņi, slēpošanas, šaha, dambretes un citas sporta sekcijas, darbojas motoklubs.

Skolas adrese: Jēkabpils rajons, p. n. Sauka. 228213, telefoni: 41743, 41722.

LTF Preiļu nodaļa informē

Ja vēlaties iegādāties latviešu nacionālo sarkanbalt-sarkano karogu, lūdzam griezties: Preiļos, Pionieru laukumā 1, arhitektu nodaļā pie F. Rusiņa. Tālruni uzzinām: 22149 (darbā), 23350 (mājās).

PREIĻU 21. MELIORATIVAJAI PĀRVIETOJAMAJAI MECHANIZETAJAI KOLONNAI

darbam Preiļu iecirknī vajadzīgi:

vienkasa un daudzkausu ekskavatoru mašīnisti, traktoru DT-75 un K-700 mašīnisti,

ārējo cauruļvadu montētāji. Griezties kadru daļā: Līvānos, Kalnu ielā 5. Tālrunis: 44573.

PREIĻU SADZĪVES PAKALPOJUMU NAMA MĀKSLINIEKI

no iedzīvotājiem pieņem pasūtījumus šādiem darbiem:

kāzu un svētku noformēšana,

plakātu, albumu, izkārtņu, karogu, piemiņas adresu ievākojumu, apsvēkuma atklātņu, portretu izgatavošana, sienu apgleznošana, gleznu, dekoru, sēru lentu izgatavošana.

Griezties: Preiļos, Kārsavas ielā 4, sadzīves pakalpojumu namā. Tālrunis uzzinām: 22374.

LEJINA KAROGS

● MĒSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TALBUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās, iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpīlī, Valkas ielā 1). Izdevniecība iespīdlokšne. Ofsetiespīdums. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 303 eksemplāri (latviešu valodā — 10 057 eks., krievu valodā — 4 246 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1062.